

Αυτός που νομίζει ότι ξέρει

Μέρος 1

"Και αν κάποιος νομίζει ότι ξέρει κάτι, δεν έμαθε ακόμα τίποτε όπως πρέπει να το μάθει· αλλά, αν κάποιος αγαπάει τον Θεό, αυτός γνωρίζεται απ' αυτόν." Α' Κορινθίους 8:2-3

Υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ του τρόπου της γνώσης και του τρόπου της αγάπης. Αυτά τα δύο είναι αιωνίως αντίθετα, όπως το δέντρο της ζωής είναι ένας εντελώς ξεχωριστός δρόμος από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Το σαρκικό μυαλό που υψώνεται πιο πάνω από τη γνώση του Θεού είναι ο φαρδύς δρόμος που οδηγεί στο θάνατο. Η αγάπη του Θεού που ρέει μέσα από μια ταπεινή καρδιά είναι ο στενός δρόμος που οδηγεί στη ζωή. Είναι μια καρδιά που λέει, "Εσύ ξέρεις, Κύριε." Η ανθρώπινη γνώση δεν θα μας φέρει ποτέ στην αγάπη, αλλά η αγάπη θα μας φέρνει πάντα στην αληθινή γνώση σ' Αυτόν.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ κατά την εικόνα του, τον δημιούργησε με αγάπη (Εφ.1: 4). Τον έπλασε να εμπιστεύεται και να επικοινωνεί με τον Θεό (και τον άνθρωπο) μέσω της καρδιάς του, η οποία είναι το κέντρο της ύπαρξής του και του πνεύματός του, και όχι από την ανεξάρτητη σκέψη. Ποτέ δεν μπορούμε να γνωρίζουμε το Θεό από ένα ανεξάρτητο σαρκικό μυαλό. Είναι το Πνεύμα του Θεού που *"ερευνάει όλα τα πράγματα, τα βαθιά πράγματα του Θεού, επειδή ο άνθρωπος γνωρίζει τα πράγματα ενός ανθρώπου παρά μονάχα με το πνεύμα του ανθρώπου που είναι μέσα του; έτσι τα πράγματα του Θεού δεν τα γνωρίζει κανένας, παρά μόνο το Πνεύμα του Θεού;"* (Α' Κορ. 2:10-11). Ο Θεός μας έχει δώσει το Πνεύμα Του για να Τον γνωρίσουμε. Οποιαδήποτε αντίληψη περί του Θεού ή περί του ανθρώπου ανεξάρτητη από το Πνεύμα Του θα είναι λανθασμένη.

Ήταν από το εσωτερικό του, από το πνεύμα και την καρδιά του, που ο Αδάμ αντιλαμβανόταν τη γυναίκα του ως οστό των οστών του και σάρκα της σάρκας του. *"Θα ονομάζεται isha (Εβ.) επειδή είχε αφαιρεθεί από ish;"* Βγήκε από αυτόν και αυτός το γνώριζε με αποκάλυψη, από καθαρή καρδιά και πνεύμα. Δεν χρειάστηκε να το σκεφτεί και να καταλήξει σε ένα συμπέρασμα. Ήξερε ενδόμυχα (Εβ. yada/ να ξέρεις στενά) επειδή ήταν ένα με τον Θεό.

Όταν ο Αδάμ αμάρτησε, τα μάτια του άνοιξαν να δουν αποκομμένα από το Θεό, έβλεπαν εν μέρει, και όχι στην πληρότητα της συν-αντίληψης με τον Δημιουργό Του. Άρχισε να κρίνει από την εμφάνιση και όχι με την εσωτερική αντίληψη μέσα από την αποκάλυψη του Πνεύματος. Άρχισε να κρίνει από την εξωτερική εμφάνιση σε συνεργασία με ένα συλλογιστικό μυαλό. Τώρα γνώριζε ότι αυτός και η Εύα ήταν γυμνοί και ντρεπόταν. Ντρεπόταν επειδή την έβλεπε τώρα ως ξεχωριστή οντότητα και όχι πλέον σαν το σώμα του, στην ενότητα της αγάπης. *"Ομοίως, οι άνθρωποι πρέπει να αγαπούν τις συζύγους τους σαν το δικό τους σώμα. Αυτός που αγαπά τη γυναίκα του αγαπά τον εαυτό του;"* Εφ.5:28-29. Δεν την σκέπαζε πια στην ένωση της αγάπης, αλλά την εξέθετε στην εχθρότητα που βγαίνει από έναν ανεξάρτητο τρόπο σκέψης.

Ο Αδάμ είπε *"η γυναίκα που μου έδωσες;"* Αυτό ήταν μια κρίση που απόρρεε από τον συλλογισμό με βάση την εξωτερική εμφάνιση. Μπορούσε μόνο να γνωρίζει ότι ο Θεός του είχε δώσει την Εύα αλλά του διέφευγε τώρα πια το γεγονός ότι ο Θεός την είχε βγάλει μέσα από αυτόν τον ίδιο. Είχε χάσει όλο το πλαίσιο της θείκης εμπειρίας, έχοντας τα μάτια του ανοιχτά στη τομέα του καλού και του κακού, στον τομέα της εξωτερικής εμφάνισης. Δεν κέρδισε τίποτα, αλλά έχασε μια ολόκληρη διάσταση της θείας κατανόησης. Έχασε την ικανότητα να βλέπει το κίνητρο του Θεού από την καρδιά του: την απόλυτη ευσπλαχνία Του προς τον άνθρωπο που είχε δημιουργήσει (γιατί ο Θεός είπε ότι "ήταν πολύ καλό"). Τώρα έβλεπε με ένα μυαλό διαιρεμένο από την καρδιά, σαν ξεχωριστή οντότητα και όχι ενωμένος με τον Δημιουργό Του. Τώρα έκρινε τον εαυτό του και τον κόσμο γύρω του από την εμφάνιση σε συνεργασία με το σαρκικό μυαλό του. Ήταν πλέον σε εχθρότητα (μίσος, αντίθεση) με τον Δημιουργό του και με τον πλησίον του. Αλλά η αγάπη δεν κάνει κακό στο πλησίον της.

Μέρος 2

Ο Παύλος ήξερε ότι είμαστε επιρρεπείς στο να κρίνουμε από τη σφαίρα του ανοιχτού ματιού, ή από εξωτερικές εμφανίσεις. Είπε στον *Α΄ Κορινθίους 4*, ότι δεν γνώριζε τίποτα μόνος του. και ότι ο Κύριος τον έκρινε. Είπε ότι ακόμη και δεν κρίνει τον εαυτό του.

Ωστε, μη κρίνετε τίποτε προ καιρού, μέχρις ότου έρθει ο Κύριος· ο οποίος και θα φέρει στο φως τα κρυφά που υπάρχουν στο σκοτάδι, και θα φανερώσει τις βουλές των καρδιών· και τότε ο έπαινος θα γίνει στον κάθε έναν από τον Θεό. Α΄ Κορ. 4:5

Στον *Α΄ Κορ. 8: 1* λέει ότι η γνώση φουσκώνει, αλλά η αγάπη εκδηλώνει (χτίζει). Η γνώση δεν μας δημιουργεί. Μας διογκώνει με προσωρινή γήινη γνώση που εύκολα ξεφουσκώνεται. Η αγάπη όμως μας κάνει να μεγαλώσουμε σε αυτόν, τον αιώνιο άφθαρτο Θεό και το κεφάλι μας. Η γνώση δεν μπορεί να μας φέρει στην αγάπη, αλλά η αγάπη θα μας φέρνει πάντα σε μια βιωματική γνώση Του και ενός άλλου.

Στο *Β Κορινθίους 10: 5*, έχουμε την εντολή να ρίχνουμε σκέψεις και κάθε υψηλό πράγμα που ξεπερνάει τη γνώση του Θεού. Όλοι οι ανεξάρτητοι λογικοί μας αντιτίθενται στην αληθινή γνώση του Θεού. Το σαρκικό μυαλό βρίσκεται σε εχθρότητα μαζί με τον Θεό. *"Όμως, ο φυσικός άνθρωπος δεν λαμβάνει τα πράγματα του Πνεύματος του Θεού, γιατί είναι ανόητο γι 'αυτόν, ούτε μπορεί να τα ξέρει γιατί είναι πνευματικά διακριτά. Αυτός που είναι πνευματικός διακρίνει όλα τα πράγματα (ορατά, άορατα, γήινος και ουράνιος), όμως ο ίδιος δεν διακρίνεται από κανέναν."* *Α΄ Κορ. 2: 14-16*

Στη *Ρωμαίους 1:21*, λέει ότι οι άνδρες *"έγιναν μάταιες στις φαντασιώσεις τους και η ανόητη καρδιά τους σκοτεινιάστηκε"*. Όπως λύνουμε, οι καρδιές μας γίνονται πιο σκούρες και πιο σκούρες και όλο και πιο δύσκολο να αγαπάμε με την αγάπη του Θεού. Συνεχίζει να μας προειδοποιεί στους *Ρωμαίους 2* ότι η κρίση με την εμφάνιση και τη μάταιη συλλογιστική είναι τόσο ελαττωματική ώστε δεν μπορούμε καν να δούμε ότι είμαστε ένοχοι των ίδιων ενεργειών που αντιλαμβανόμαστε σε άλλους. Ο Κύριος μου έδειξε ότι όταν αντιλαμβάνομαι τους άλλους από τις σκέψεις σε συνεργασία με τις εξωτερικές εμφανίσεις, κάνω πάντα λάθος!

Γιατί οι άνθρωποι φαντάζονται (σκέπτονται, διαλογίζονται) ένα μάταιο πράγμα; Δεν το κάνουν οι Φαρισαίοι το ίδιο πράγμα; Ο Σίμον ο Φαρισαίος αντιλήφθηκε τη γυναίκα να πλένει τα πόδια του Ιησού με τα δάκρυά της ως πόρνη και όχι σαν μια μετανοούμενη ψυχή. Δεν είχε καμία γνώση από το Πνεύμα, αλλά μπόρεσε μόνο να «δει» και να αιτιολογήσει την εξωτερική του εμφάνιση, ήταν τυφλός σε ένα ολόκληρο βασίλειο της αλήθειας που μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο μέσω της καρδιάς από το Πνεύμα. *Λουκάς 7: 36-50*

Συνεχίζει να λέει στη *Ρωμαίους 2: 5* ότι *"εξαιτίας της σκληρότητάς σας και της καρδιάς σας απείθαρχο, θησαυρίζετε προς τον εαυτό σας οργή ενάντια στην ημέρα της οργής και της αποκάλυψης της δίκαιης κρίσης του Θεού"*. Στην *Εφεσίους 4: 17-18*, ο Κύριος λέει ότι δεν πρέπει πλέον να περπατάμε καθώς τα έθνη περπατούν, με την ματαιοδοξία του μυαλού τους, έχοντας την κατανόησή μας σκοτεινό, αποξενωμένη από τη ζωή του Θεού μέσα από την άγνοια που υπάρχει μέσα μας της τύφλωσης (σκληρότητας) της καρδιάς μας. Λέει στο *Β Κορινθίους 4: 4-6*, ότι ο θεός αυτού του κόσμου έχει τυφλώσει τα μυαλά εκείνων που δεν πιστεύουν, αλλά ότι το φως Του έχει λάμψει στις καρδιές μας, για να δώσει το φως της γνώσης της δόξας του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Έτσι οι μάταιοι λογομαχίες του σαρκικού μυαλού μας δεν είναι απλά ένας ελαττωματικός ή μικρότερος τρόπος, αλλά ένας εντελώς ανεξάρτητος και λανθασμένος δρόμος που μας αποξενώνει από τη ζωή του Θεού και είναι ένα σημάδι μιας σκληρής καρδιάς που θα κριθεί από τον Θεό. Γι 'αυτό η αληθινή περιτομή είναι της καρδιάς. Διότι με την καρδιά ο άνθρωπος πιστεύει προς τη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη του Θεού δεν μπορεί ποτέ να αποκαλυφθεί μέσω της σαρκικής σκέψης.

Μέρος 3

Στον Λουκά 24, βλέπουμε τους δύο για την οδό Εμμάους να μιλάνε μαζί και να συλλογιστούν για το θάνατο και την ανάσταση του Κυρίου. Είναι γραμμένο ότι τα μάτια τους (πνευματικά) κρατήθηκαν ώστε να μην γνωρίζουν τον Ιησού καθώς έρχεται να περπατήσει μαζί τους. Μοιράζονται την αντίληψή τους για το τι συνέβη εκείνες τις μέρες και τότε ο Ιησούς τους απαλλάσσει. *"Ω ανόητοι και αργή καρδιά να πιστέψω όλα αυτά που οι προφήτες έχουν μιλήσει."* Αρχίζει να ανοίγει τις γραφές για τον εαυτό του. Όταν ο Ιησούς προσποιείται ότι προχωρεί περισσότερο, τον περιορίζουν (Gk / βίαια με όλη τη δύναμή τους). Καθώς παίρνει ψωμί, το ευλογεί και το σπάει, τα μάτια του ανοίγουν για να τον ξέρουν. Τότε λένε, *"δεν έκαψαν οι καρδιές μας μέσα μας, ενώ μιλούσε μαζί μας στο δρόμο και ενώ μας άνοιξε τη γραφή;"*

Την ίδια ώρα οι δύο πηγαίνουν στην Ιερουσαλήμ για να μαρτυρούν στους μαθητές ότι ο Ιησούς είναι ζωντανός και καθώς μιλούν έτσι, έρχεται και στέκεται μέσα τους. Καθώς οι μαθητές φοβούνται και μάλιστα με δυσπιστία, λέει: *"γιατί ενοχλείτε και γιατί οι λόγοι (Gk) αναδύονται στις καρδιές σας;"* Αυτά ανοίγει την κατανόησή τους για να καταλάβουν τις γραφές.

Το ανεξάρτητο σαρκικό μυαλό του ανθρώπου δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό. Μεγάλο μέρος της Εκκλησίας στο δυτικό κόσμο, επηρεασμένο από την ελληνιστική συλλογιστική, λειτουργεί από αυτόν τον ελαττωματικό και μικρότερο τρόπο που μας οδηγεί μακριά από την αληθινή γνώση του Θεού που έρχεται μέσα από την καρδιά από το Πνεύμα. Ζούμε σε μια ώρα που ο Θεός θέλει να μας ανοίξει τον λόγο με έναν βαθύτερο τρόπο που θα κάνει τις καρδιές μας να καούν και τα μάτια μας να ανοίξουν στην πληρότητα της αποκάλυψης του Χριστού. Θέλει να μας φέρει σε βάθος βιωματικής γνώσης γι' Αυτόν, όπου δεν υπάρχει ανεξάρτητος συλλογισμός.

"Έχει τυφλώσει τα μάτια τους και σκληρύνει τις καρδιές τους, ώστε να μην βλέπουν με τα μάτια τους, ούτε να καταλαβαίνουν με την καρδιά τους και να μετατρέπονται. Και θα τους θεραπεύσω" Πράξεις 28:27. Ιωάννης 12:40. Ο Κύριος έχει αρχίσει να άρει αυτήν την κρίση από το Ισραήλ. Θα αφαιρεθεί επίσης από την εκκλησία. Η κρίση αυτή κράτησε όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά την Εκκλησία και όλα τα έθνη της γης σε δεσμό με το μυαλό πνευματικής λογικής. Η κατάργηση αυτής της κρίσης θα μας απελευθερώσει όλους να περπατήσουμε στην αγάπη του Θεού, σε ένα πεδίο κατανόησης από εμπειρία που ξεπερνά τη γνώση, από μια καθαρή και αγιασμένη καρδιά. Τα μάτια και οι καρδιές μας θα ανοίξουν και θα ανασηκωθούμε σε μια διάσταση όπου θα γεμίσουμε με όλη την πληρότητα του Θεού.

"ώστε, ο Χριστός, διαμέσου τής πίστης, να κατοικήσει μέσα στις καρδιές σας· για να μπορέσετε, ριζωμένοι και θεμελιωμένοι με αγάπη, να καταλάβετε μαζί με όλους τούς αγίους, ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, και το βάθος και το ύψος· και να γνωρίσετε την αγάπη τού Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση, για να γίνετε πλήρεις με ολόκληρο το πλήρωμα του Θεού."

Γκρέτα Μαύρο